

**Становище на съдиите Георги Марков, Неделчо Беров, Васил Гоцев,
Людмил Нейков и Живан Белчев**

Не споделяме мотивите по т. 1 от решението относно това, че „в крайна сметка конституционният контрол се основава на своеобразната фикция - обективно съществуващото да не се поставя на анализ и проверка, за да не се блокира дейността на Народното събрание”.

Тогава, когато в протокола и разпечатката от гласуване с карти на Народното събрание е посочено, че са участвали определени лица, Конституционният съд може да приеме, че протоколът и разпечатката не отговарят на действително гласувалите, ако му се представят убедителни доказателства, че някои от лицата не са имали фактичката възможност да присъстват в залата.

Искателите по настоящото дело са твърдели и посочили писмени доказателства, че някои от лицата, които според тях са участвали в гласуването, не са присъствали в залата.

Във връзка с определение от 3 април 2003 г. по настоящото дело бе изискана справка от Национална служба „Гранична полиция”, която посочи кои народни представители в дните на гласуванията на закона (30.01.2003 г. и 27.02.2003 г.) са били извън страната.

Съпоставката на тази справка с гласуванията „за законопроекта” на лицата, които са били в служебна командировка в чужбина и е гласувано от тяхно име, показва, че техният „глас” не е бил определящ при приемането на законопроекта при посочените две гласувания.